GRUPO EL PRADO CERVERA κατά ΓΕΕΑ — HÉRITIERS DEBUSCHEWITZ (CHUFAFIT)

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (πρώτο τμήμα)

της 6ης Ιουλίου 2004*

Στην υπόθεση T-117/02,

Grupo El Prado Cervera, SL, με έδρα τη Βαλένθια (Ισπανία), εκπροσωπούμενη από τον P. Koch Moreno, δικηγόρο,

προσφεύγουσα,

κατά

Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), εκπροσωπούμενο από τους J. F. Crespo Carrillo και G. Schneider,

καθού,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

αντίδικοι στη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, και παρεμβαίνοντες ενώπιον του Πρωτοδικείου, είναι οι

Helene Debuschewitz κ.λπ., κληρονόμοι του **Johann Debuschewitz,** κατοίκου Rösrath-Forsbach (Γερμανία), εκπροσωπούμενοι από τον E. Krings, δικηγόρο,

που έχει ως αντικείμενο προσφυγή ακυρώσεως της αποφάσεως του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, της 12ης Φεβρουαρίου 2002 (υπόθεση R 798/2001-1), περί διαδικασίας ανακοπής μεταξύ της Grupo El Prado Cervera, SL και του J. Debuschewitz,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ
ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ (πρώτο τμήμα),

συγκείμενο από τους B. Vesterdorf, Πρόεδρο, P. Mengozzi και M. E. Martins Ribeiro, δικαστές,

γραμματέας: I. Νάτσινας, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 9ης Μαρτίου 2004,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

1 Στις 18 Δεκεμβρίου 1998, ο J. Debuschewitz (στο εξής: έτερος διάδικος στη διαδικασία ενώπιον του Γραφείου) κατέθεσε αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος στο Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) (στο εξής: Γραφείο), δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1), όπως έχει τροποποιηθεί.

2 Το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση είναι το λεκτικό σήμα CHUFAFIT.

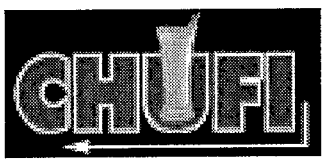
3 Τα προϊόντα για τα οποία ζητήθηκε η καταχώριση σήματος εμπίπτουν στις κλάσεις 29 και 31 κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας για τη διεθνή ταξινόμηση των προϊόντων και των υπηρεσιών ενόψει καταχωρίσεως των σημάτων, της 15ης Ιουνίου 1957, όπως αναθεωρήθηκε και τροποποιήθηκε, και αντιστοιχούν, για καθεμία από τις κλάσεις αυτές, στην ακόλουθη περιγραφή:

— κλάση 29: «Επεξεργασμένοι ξηροί καρποί»·

— κλάση 31: «Νωποί καρποί».

4 Η αίτηση αυτή δημοσιεύθηκε στο *Bulletin des marques communautaires* (Δελτίο κοινοτικών σημάτων), τεύχος 69/1999, της 30ής Αυγούστου 1999.

5 Στις 29 Νοεμβρίου 1999, η προσφεύγουσα ενώπιον του Πρωτοδικείου εταιρία Grupo El Prado Cervera, SL (πρώην Compañia Derivados de Alimentación, SL), άσκησε ανακοπή δυνάμει του άρθρου 42 του κανονισμού 40/94. Η ανακοπή στρεφόταν κατά της καταχωρίσεως του επίμαχου σήματος ως προς το σύνολο των προϊόντων που αφορούσε η αίτηση καταχωρίσεως. Ο λόγος που προβλήθηκε προς στήριξη της ανακοπής ήταν ο κίνδυνος συγχύσεως κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94. Η ανακοπή στηριζόταν στην ύπαρξη δύο προγενέστερων εθνικών σημάτων που είχαν καταχωρισθεί στην Ισπανία. Το πρώτο σήμα, καταχωρισθέν στις 4 Φεβρουαρίου 1994 με τον αριθμό 1 778 419, είναι το λεκτικό σήμα CHUFI για προϊόντα που εμπίπτουν στην κλάση 29, ήτοι «Κρέατα, ψάρια, πουλερικά και κυνήγι. Εκχυλίσματα κρέατος. Φρούτα και λαχανικά διατηρημένα (κονσέρβες), αποξηραμένα και μαγειρεμένα. Ζελέ, μαρμελάδες, κομπόστες. Αβγά, γάλα και γαλακτοκομικά προϊόντα. Έλαια και λίπη βρώσιμα». Το δεύτερο σήμα, το οποίο καταχωρίσθηκε στην Ισπανία στις 5 Μαΐου 1997 με τον αριθμό 2 063 328, είναι το ακόλουθο εικονιστικό σήμα:

6 Το σήμα αυτό καλύπτει ένα φάσμα προϊόντων της κλάσεως 31, ήτοι «Προϊόντα γεωργικά, κηπουρικά, δασοκομικά και σπόροι, μη περιλαμβανόμενα σε άλλες κλάσεις. Ζώντα ζώα. Νωπά φρούτα και λαχανικά. Σπόροι για σπορά, φυσικά φυτά και άνθη. Ζωοτροφές, βύνη».

7 Με απόφαση της 11ης Ιουλίου 2001, το τμήμα ανακοπών του Γραφείου απέρριψε την ανακοπή στο σύνολό της με την αιτιολογία ότι, μολονότι τα προσδιοριζόμενα από το επίμαχο σήμα προϊόντα ήταν πανομοιότυπα με τα προστατευόμενα από τα προγενέστερα εθνικά σήματα της προσφεύγουσας, εντούτοις μεταξύ του σημείου

που αποτελεί αντικείμενο της αιτήσεως καταχωρίσεως και των προγενέστερων εθνικών σημάτων της προσφεύγουσας υπήρχαν οπτικές, φωνητικές και εννοιολογικές διαφορές οι οποίες απέκλειαν τον κίνδυνο συγχύσεως του ισπανικού κοινού.

8 Στις 31 Αυγούστου 2001, η προσφεύγουσα άσκησε προσφυγή ενώπιον του Γραφείου κατά της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών δυνάμει του άρθρου 59 του κανονισμού 40/9.

9 Με απόφαση της 12ης Φεβρουαρίου 2002 (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση), το πρώτο τμήμα προσφυγών του Γραφείου απέρριψε την προσφυγή, επικυρώνοντας την απόφαση του τμήματος ανακοπών με την ίδια αιτιολογία.

10 Επί της ουσίας, το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι, παρά τον πανομοιότυπο χαρακτήρα των προϊόντων, τα σήματα δεν ήταν ούτε πανομοιότυπα ούτε παρόμοια σε σημείο που να επέρχεται κίνδυνος συγχύσεως. Αφενός, το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι, μολονότι αμφότερα τα αντιπαρατιθέμενα σήματα περιέχουν τη συλλαβή «chu», εντούτοις παρουσιάζουν διαφορές από οπτικής και φωνητικής απόψεως ως προς τον αριθμό των συλλαβών και την προφορά τους (σημείο 18 της προσβαλλόμενης αποφάσεως). Αφετέρου, όσον αφορά την εννοιολογική σύγκριση, το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι το κοινό στοιχείο «chuf», το οποίο υποδηλώνει στην Ισπανία τον όρο «chufa» που σημαίνει το χρησιμοποιούμενο για την παρασκευή του ποτού «horchata» φυτό κύπερη, συνδεόταν ευθέως με την κύπερη και δεν παρείχε, αυτό καθεαυτό, τη δυνατότητα να γίνουν τα σημεία αντιληπτά ως σήματα ούτε να γίνει διάκριση μεταξύ τους. Αντιθέτως, το τμήμα προφυγών διαπίστωσε ότι, στο πλαίσιο της συνολικής συγκρίσεως των σημάτων, καθοριστική σημασία για την εκ μέρους του καταναλωτή κατανόηση των αντιπαρατιθέμενων σημείων ως σημάτων είχαν οι καταλήξεις των εν λόγω σημείων. Κατά το τμήμα προσφυγών, οι καταλήξεις αυτές διέφεραν επαρκώς μεταξύ τους ώστε να αποφεύγεται ο κίνδυνος συγχύσεως, ακόμη και για τον μη επιμελή καταναλωτή (σημεία 19 και 20 της προσβαλλόμενης αποφάσεως).

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

11 Με δικόγραφο συνταχθέν στην ισπανική γλώσσα, το οποίο κατατέθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 15 Απριλίου 2002, η προσφεύγουσα άσκησε την υπό κρίση προσφυγή.

12 Με έγγραφο της 3ης Μαΐου 2002, ο έτερος διάδικος στη διαδικασία ενώπιον του Γραφείου αντιτάχθηκε, κατά την έννοια του άρθρου 131, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, στη χρήση της ισπανικής ως γλώσσας της διαδικασίας ενώπιον του Πρωτοδικείου και ζήτησε να καταστεί γλώσσα της διαδικασίας η γερμανική.

13 Δυνάμει του άρθρου 131, παράγραφος 2, τρίτο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας, το Πρωτοδικείο όρισε τη γερμανική ως γλώσσα της διαδικασίας, δεδομένου ότι η κατατεθείσα από τον έτερο διάδικο στη διαδικασία ενώπιον του Γραφείου αίτηση καταχωρίσεως είχε συνταχθεί στη γλώσσα αυτή, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 115, παράγραφος 1, του κανονισμού 40/94.

14 Το Γραφείο κατέθεσε το υπόμνημά του αντικρούσεως στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 7 Οκτωβρίου 2002, ο δε έτερος διάδικος στη διαδικασία ενώπιον του Γραφείου στις 16 Σεπτεμβρίου 2002.

15 Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή, το Πρωτοδικείο (πρώτο τμήμα) αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία.

16 Οι διάδικοι ανέπτυξαν τους ισχυρισμούς τους και απάντησαν στις ερωτήσεις του Πρωτοδικείου κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση της 9ης Μαρτίου 2004, πλην του ετέρου διαδίκου στη διαδικασία ενώπιον του Γραφείου ο οποίος δεν παρέστη στη συζήτηση.

17 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να αναγνωρίσει το μη συμβατό της προσβαλλόμενης απόφάσεως με το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94 και να ακυρώσει την απόφαση αυτή·

— να αναγνωρίσει ότι υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ του κοινοτικού σήματος CHUFAFIT του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση για τις κλάσεις 29 και 31 και, αφενός, του ισπανικού σήματος υπ' αριθ. 1 778 419 CHUFI για προϊόντα της κλάσεως 29 και, αφετέρου, του ισπανικού εικονιστικού σήματος υπ' αριθ. 2 063 328 CHUFI για προϊόντα της κλάσεως 31·

— να αρνηθεί την καταχώριση του κοινοτικού σήματος υπ' αριθ. 1 021 229 CHUFAFIT για τις κλάσεις 29 και 31·

— να καταδικάσει το Γραφείο και, ενδεχομένως, τον έτερο διάδικο στη διαδικασία ενώπιον του Γραφείου στα δικαστικά έξοδα.

18 Το Γραφείο ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να απορρίψει την προσφυγή·

— να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

19 Ο έτερος διάδικος στη διαδικασία ενώπιον του Γραφείου ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να απορρίψει την προσφυγή·

— να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

20 Με την προσφυγή της, η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο, αφενός, να αρνηθεί την καταχώριση του επίμαχου κοινοτικού σήματος και, αφετέρου, να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση.

Επί του αιτήματος που αφορά την άρνηση καταχωρίσεως του επίμαχου κοινοτικού σήματος

21 Με το τρίτο της αίτημα, η προσφεύγουσα ζητεί κατ' ουσίαν από το Πρωτοδικείο να διατάξει το Γραφείο να αρνηθεί την καταχώριση του επίμαχου σήματος.

22 Συναφώς, επιβάλλεται να υπομνησθεί ότι, σύμφωνα με το άρθρο 63, παράγραφος 6, του κανονισμού 40/94, το Γραφείο υποχρεούται να λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα για την εκτέλεση των αποφάσεων των κοινοτικών δικαστηρίων. Κατά συνέπεια, το Πρωτοδικείο δεν μπορεί να απευθύνει διαταγή στο Γραφείο. Πράγματι, στο Γραφείο εναπόκειται να συμμορφωθεί προς το διατακτικό και το αιτιολογικό των

αποφάσεων του Πρωτοδικείου [αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 31ης Ιανουαρίου 2001, T-331/99, Mitsubishi HiTec Paper Bielefeld κατά ΓΕΕΑ (Giroform), Συλλογή 2001, σ. II-433, σκέψη 33· της 27ης Φεβρουαρίου 2002, T-34/00, Eurocool Logistik κατά ΓΕΕΑ (EUROCOOL), Συλλογή 2002, σ. II-683, σκέψη 12, και της 3ης Ιουλίου 2003, T-129/01, José Alejandro κατά ΓΕΕΑ — Anheuser-Busch (BUDMEN), Συλλογή 2003, σ. II-2251, σκέψη 22]. Κατά συνέπεια, το τρίτο αίτημα της προσφεύγουσας είναι απαράδεκτο.

Επί του αιτήματος ακυρώσεως της προσβαλλόμενης αποφάσεως

23 Με το πρώτο και το δεύτερο αίτημά της η προσφεύγουσα ζητεί, κατ' ουσίαν, την ακύρωση της προσβαλλόμενης αποφάσεως. Προς στήριξη της προσφυγής της προβάλλει ένα λόγο ακυρώσεως που αντλείται από την παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94. Ο λόγος αυτός χωρίζεται σε δύο σκέλη. Το πρώτο σκέλος αντλείται από την υποτιθέμενη εσφαλμένη εκτίμηση, με την προσβαλλόμενη απόφαση, της διασημότητας και/ή της φήμης του ισπανικού σήματος CHUFI, καθώς και του έντονου διακριτικού χαρακτήρα του. Το δεύτερο σκέλος αντλείται από υποτιθέμενα σφάλματα κατά την εκτίμηση της απουσίας κινδύνου συγχύσεως μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σημείων.

24 Προκαταρκτικώς, επιβάλλεται να τονισθεί ότι, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση και κατόπιν της ενστάσεως απαραδέκτου που προέβαλε το Γραφείο με τα δικόγραφά του, η προσφεύγουσα παραιτήθηκε από το πρώτο σκέλος του μοναδικού λόγου ακυρώσεως που προέβαλε, γεγονός το οποίο καταχωρίσθηκε από το Πρωτοδικείο στα πρακτικά της συζητήσεως.

25 Συνεπώς, με τον μοναδικό λόγο ακυρώσεως ζητείται από το Πρωτοδικείο να εξετάσει αν το πρώτο τμήμα προσφυγών του Γραφείου κακώς έκρινε, με την προσβαλλόμενη απόφαση, ότι δεν υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σημείων.

Επιχειρήματα των διαδίκων

26 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι τα αντιπαρατιθέμενα σημεία εμφανίζουν ομοιότητες από οπτικής, φωνητικής και εννοιολογικής απόψεως, βάσει των οποίων το πρώτο τμήμα προσφυγών όφειλε να καταλήξει στην ύπαρξη κινδύνου συγχύσεως.

27 Κατ' αρχάς, όσον αφορά την οπτική ομοιότητα των επίμαχων σημείων, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το σήμα CHUFI είναι κατ' ουσίαν πανομοιότυπο με το αρχικό τμήμα του σήματος CHUFAFIT και ότι, στο μέτρο που το κοινό ελκύεται κυρίως από το αρχικό τμήμα ενός λεκτικού σήματος, τα δύο σήματα είναι οπτικώς όμοια. Η προσφεύγουσα τονίζει επίσης ότι είναι ακόμη ευκολότερο ο καταναλωτής να θεωρήσει ότι τα δύο σήματα προέρχονται από την ίδια επιχείρηση, δεδομένου ότι οι κάτοχοι φημισμένων σημάτων στον τομέα των προϊόντων διατροφής χρησιμοποιούν το αρχικό τμήμα των σημάτων τους για να επινοήσουν νέα σήματα που να περιλαμβάνουν το τμήμα αυτό.

28 Περαιτέρω, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το κοινοτικό σήμα CHUFAFIT του οποίου ζητείται η καταχώριση δεν διαφέρει από φωνητικής απόψεως από το σήμα CHUFI, δεδομένου ότι το δεύτερο περιέχεται στο σύνολό του στο πρώτο. Κατά την προσφεύγουσα, το τμήμα προσφυγών δεν έλαβε υπόψη, κατά την εξέταση της συλλαβικής δομής των δύο σημείων, το γεγονός ότι το σήμα CHUFI περιέχεται στο σύνολό του στο σημείο CHUFAFIT. Η προσφεύγουσα προσθέτει ότι η επανάληψη αυτή του προγενέστερου σήματος εντός του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση επιτείνει τον κίνδυνο συγχύσεως.

29 Τέλος, από εννοιολογικής απόψεως, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι, μολονότι τα σήματα CHUFI και CHUFAFIT υποδηλώνουν τον όρο «chufa», ήτοι το συστατικό που χρησιμοποιείται για την παρασκευή του ποτού «horchata», εντούτοις το γεγονός αυτό θα έπρεπε να οδηγήσει το τμήμα προσφυγών, λόγω του κοινού στοιχείου «chuf», στο συμπέρασμα ότι υφίστατο κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ των

δύο σημάτων. Επιπλέον, η προσφεύγουσα τονίζει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση βρίσκεται σε αντίθεση με την απόφαση του Γραφείου στην υπόθεση FLEXICON/FLEXON (R 183/2002-3), με την οποία το τρίτο τμήμα προσφυγών δέχθηκε την ύπαρξη εννοιολογικής ομοιότητας λόγω του ότι τα αντιπαρατιθέμενα σήματα παρέπεμπαν στην ίδια έννοια και προσομοίαζαν στον ισπανικό όρο «flexion».

30 Επικουρικώς, η προσφεύγουσα εκτιμά ότι η προσβαλλόμενη απόφαση δεν έλαβε υπόψη τη μειωμένη επιμέλεια του οικείου καταναλωτή, στοιχείο το οποίο θα έπρεπε να συνεκτιμηθεί προκειμένου να καθορισθεί αν η ομοιότητα μεταξύ των δύο σημάτων μπορούσε να προκαλέσει κίνδυνο συγχύσεως. Κατά την προσφεύγουσα, στις περιπτώσεις σημάτων που χρησιμεύουν για τη διάκριση τροφίμων ή προϊόντων ευρείας καταναλώσεως πρέπει να λαμβάνεται ως σημείο αναφοράς ο μέσος καταναλωτής, ο οποίος συνήθως επιδεικνύει μη επιμελή συμπεριφορά. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, εν προκειμένω, ο καταναλωτής αυτός είναι πιθανότερο, κατά τον χρόνο πραγματοποιήσεως των αγορών του, να συνδέσει το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση με το προγενέστερο σήμα CHUFI, το οποίο είναι το σήμα του ποτού «horchata» με τις μεγαλύτερες πωλήσεις στην Ισπανία, περιέχεται στο σύνολό του στο σημείο CHUFAFIT και του οποίου τα αρχικά φωνήματα ταυτίζονται με το εν λόγω σημείο.

31 Το Γραφείο, αφού επισημαίνει ότι η προσφεύγουσα δεν αμφισβητεί την κρίση του τμήματος προσφυγών ως προς τον πανομοιότυπο χαρακτήρα των προϊόντων που αφορούν τα δύο σήματα, υποστηρίζει ότι η ανακοπή ορθώς απορρίφθηκε, με την προσβαλλόμενη απόφαση, κατόπιν της οπτικής, φωνητικής και εννοιολογικής συγκρίσεως των αντιπαρατιθέμενων σημείων. Κατ' ουσίαν, το Γραφείο ισχυρίζεται, αφενός, ότι τα αντιπαρατιθέμενα σημεία διαφέρουν από οπτικής και φωνητικής απόψεως, ιδίως λόγω της διαφορετικής συλλαβικής δομής τους. Αφετέρου, το Γραφείο υποστηρίζει ότι, από εννοιολογικής απόψεως, το στοιχείο «chuf», το οποίο υποδηλώνει για το ισπανικό κοινό το συστατικό «chufa», είναι περιγραφικό των προστατευόμενων από τα δύο σήματα προϊόντων. Επομένως, κατά το Γραφείο, ο διακριτικός χαρακτήρας των αντιπαρατιθέμενων σημείων δεν στηρίζεται στο πρόθεμα «chuf», αλλά, αντιθέτως, στις επινοημένες καταλήξεις αυτών: αφενός, για το σημείο CHUFI, στην προσθήκη της καταλήξεως «i», αφετέρου, για το σημείο CHUFAFIT, στην προσθήκη της καταλήξεως «afit». Το Γραφείο ισχυρίζεται ότι ο περιγραφικός χαρακτήρας του στοιχείου «chuf» αποτελεί επίσης λόγο για τον οποίο η προσφεύγουσα δεν είναι δυνατό να διαθέτει μονοπώλιο επί ενός τέτοιου στοιχείου για τα επίμαχα προϊόντα και να αντιτάσσεται στην αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος που περιλαμβάνει το στοιχείο αυτό.

32 Ως προς τον ισχυρισμό που αντλείται από την απόφαση του τρίτου τμήματος προσφυγών στην υπόθεση FLEXICON/FLEXON, το Γραφείο αναγνωρίζει ότι εκ πρώτης όψεως οι αποφάσεις των δύο τμημάτων διίστανται. Εντούτοις, υποστηρίζει ότι, κατά την κοινοτική νομολογία, το ζήτημα του κινδύνου συγχύσεως πρέπει να επιλύεται κατά περίπτωση. Συναφώς, το Γραφείο επισημαίνει ότι μεταξύ της υποθέσεως FLEXICON/FLEXON και της υπό κρίση υποθέσεως υφίσταται μια θεμελιώδης διαφορά: ενώ στην πρώτη υπόθεση ήταν πανομοιότυπα τόσο τα αρχικά τμήματα («flex») όσο και οι καταλήξεις («on»), στην υπό κρίση υπόθεση μόνον το αρχικό τμήμα «chuf» είναι κοινό στα δύο σημεία.

33 Τέλος, το Γραφείο απορρίπτει τον ισχυρισμό της προσφεύγουσας ότι τα επίμαχα προϊόντα (νωποί καρποί, επεξεργασμένοι ξηροί καρποί, καθώς και το ποτό «horchata») είναι προϊόντα ευρείας καταναλώσεως ή, τουλάχιστον, ότι μπορούν να συγκριθούν με την μπύρα, το κρασί ή άλλα αλκοολούχα ποτά. Συγκεκριμένα, κατά το Γραφείο, ο καταναλωτής δεν θα βρει ειδικό ράφι για τα επίμαχα προϊόντα. Εν πάση περιπτώσει, το Γραφείο υποστηρίζει ότι ένας μέσος καταναλωτής, ευλόγως επιμελής και ενημερωμένος, ο οποίος έχει αποφασίσει να αγοράσει τα επίμαχα προϊόντα, θα μπορέσει να διακρίνει μεταξύ των δύο σημάτων. Ενώπιον αυτών των δύο μη ισχυρών σημάτων, ο καταναλωτής θα συνδέσει το στοιχείο «chuf» μάλλον με το συστατικό «chufa» παρά με ένα εκ των δύο σημάτων. Το Γραφείο επισημαίνει ότι, σε αντίθετη περίπτωση, ο κάτοχος του σήματος CHUFI, το οποίο είναι περιγραφικό του προϊόντος «chufa» και απολαύει μόνον του ελάχιστου διακριτικού χαρακτήρα που απαιτείται κατά την εξέταση των απόλυτων λόγων αρνήσεως καταχωρίσεως, θα εξασφάλιζε μονοπώλιο επί κάθε άλλου σήματος περιλαμβάνοντος το στοιχείο «chuf», το οποίο παραπέμπει στο συστατικό «chufa».

34 Ο έτερος διάδικος στη διαδικασία ενώπιον του Γραφείου αμφισβητεί τον πανομοιότυπο χαρακτήρα των επίμαχων προϊόντων. Αντιθέτως, παραπέμπει στους ισχυρισμούς του Γραφείου ως προς τη σύγκριση των αντιπαρατιθέμενων σημείων.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

35 Κατ' αρχάς, επιβάλλεται να υπομνησθεί ότι, κατά το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94, το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση δεν

γίνεται δεκτό, κατόπιν ανακοπής του κατόχου προγενέστερου σήματος, «εάν, λόγω του ταυτοσήμου του ή της ομοιότητας με το προγενέστερο σήμα και του ταυτοσήμου ή της ομοιότητας των προϊόντων ή υπηρεσιών που προσδιορίζουν τα δύο σήματα, υπάρχει κίνδυνος σύγχυσης του κοινού της εδαφικής περιοχής στην οποία απολαύει προστασίας το προγενέστερο σήμα»· επίσης, διευκρινίζεται ότι «ο κίνδυνος σύγχυσης περιλαμβάνει και τον κίνδυνο συσχέτισης με το προγενέστερο σήμα».

36 Εν προκειμένω, δεν αμφισβητείται ότι τα προγενέστερα σήματα έχουν καταχωρισθεί στην Ισπανία. Συνεπώς, για την εκτίμηση της συνδρομής των διαλαμβανόμενων στην προηγούμενη σκέψη προϋποθέσεων πρέπει να ληφθεί υπόψη το κοινό σ' αυτό το κράτος μέλος. Επομένως, το ενδιαφερόμενο κοινό είναι, κατ' ουσίαν, ισπανόφωνο.

37 Περαιτέρω, πρέπει να τονισθεί ότι, κατά τη νομολογία του Δικαστηρίου περί της ερμηνείας της οδηγίας 89/104/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων (ΕΕ 1989, L 40, σ. 1), και του Πρωτοδικείου περί του κανονισμού 40/94, κίνδυνος συγχύσεως υφίσταται όταν είναι δυνατό το κοινό να πιστέψει ότι τα σχετικά προϊόντα ή υπηρεσίες προέρχονται από την ίδια επιχείρηση ή, ενδεχομένως, από οικονομικώς συνδεόμενες μεταξύ τους επιχειρήσεις [αποφάσεις του Δικαστηρίου της 29ης Σεπτεμβρίου 1998, C-39/97, Canon, Συλλογή 1998, σ. I-5507, σκέψη 29, και της 22ας Ιουνίου 1999, C-342/97, Lloyd Schuhfabrik Meyer, Συλλογή 1999, σ. I-3819, σκέψη 17· αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 23ης Οκτωβρίου 2002, T-104/01, Oberhauser κατά ΓΕΕΑ — Petit Liberto (Fifties), Συλλογή 2002, σ. II-4359, σκέψη 25, και της 22ας Οκτωβρίου 2003, Éditions Albert René κατά ΓΕΕΑ — Trucco (Starix), T-311/01, Συλλογή 2003, σ. II-4625, σκέψη 39].

38 Ο κίνδυνος συγχύσεως του οικείου κοινού πρέπει να εκτιμάται συνολικά, λαμβανομένων υπόψη όλων των παραγόντων που ασκούν επιρροή στη συγκεκριμένη περίπτωση (απόφαση του Δικαστηρίου της 11ης Νοεμβρίου 1997, C-251/95, SABEL, Συλλογή 1997, σ. I-6191, σκέψη 22· προαναφερθείσα απόφαση Canon, σκέψη 16· προαναφερθείσα απόφαση Lloyd Schuhfabrik Meyer, σκέψη 18· απόφαση της 22ας Ιουνίου 2000, C-425/98, Marca Mode, Συλλογή 2000, σ. I-4861, σκέψη 40· προαναφερθείσα απόφαση Fifties, σκέψη 26, και προαναφερθείσα απόφαση Starix, σκέψη 40).

39 Η συνολική αυτή εκτίμηση συνεπάγεται ορισμένη αλληλεξάρτηση των παραγόντων που λαμβάνονται υπόψη και, ιδίως, της ομοιότητας των σημάτων και της ομοιότητας των προσδιοριζόμενων προϊόντων ή υπηρεσιών. Έτσι, μια ελαφρά ομοιότητα μεταξύ των προσδιοριζόμενων προϊόντων ή υπηρεσιών μπορεί να αντισταθμίζεται από μια έντονη ομοιότητα μεταξύ των σημάτων και αντιστρόφως. Η αλληλεξάρτηση των παραγόντων αυτών εκφράζεται στην έβδομη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 40/94, κατά την οποία είναι απαραίτητο η έννοια της ομοιότητας να ερμηνεύεται σε σχέση με τον κίνδυνο συγχύσεως, του οποίου η εκτίμηση εξαρτάται από πολλούς παράγοντες και, μεταξύ άλλων, από το κατά πόσον το σήμα είναι γνωστό στην αγορά, από τη συσχέτιση που μπορεί να γίνει με το χρησιμοποιηθέν ή καταχωρισθέν σημείο, από τον βαθμό ομοιότητας μεταξύ του σήματος και του σημείου, καθώς και μεταξύ των προσδιοριζόμενων προϊόντων ή υπηρεσιών (προπαρατεθείσα απόφαση Starix, σκέψη 41).

40 Τέλος, ο τρόπος με τον οποίο ο μέσος καταναλωτής των επίμαχων προϊόντων ή υπηρεσιών προσλαμβάνει τα σήματα έχει καθοριστική σημασία για τη συνολική εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως. Ο μέσος καταναλωτής, όμως, προσλαμβάνει συνήθως ένα σήμα ως μια ολότητα και δεν επιδίδεται σε εξέταση των διαφόρων λεπτομερειών του (προαναφερθείσες αποφάσεις SABEL, σκέψη 23, και Lloyd Schuhfabrik Meyer, σκέψη 25). Στο πλαίσιο της συνολικής αυτής εκτιμήσεως, ο μέσος καταναλωτής των οικείων προϊόντων θεωρείται ότι έχει τη συνήθη πληροφόρηση και είναι ευλόγως επιμελής και ενημερωμένος. Εξάλλου, πρέπει να ληφθεί υπόψη το στοιχείο ότι ο μέσος καταναλωτής σπανίως έχει τη δυνατότητα να προβαίνει σε άμεση σύγκριση των διαφόρων σημάτων, αλλά ότι είναι αναγκασμένος να εμπιστεύεται την ατελή εικόνα που έχει συγκρατήσει στη μνήμη του. Πρέπει επίσης να λαμβάνεται υπόψη ότι το επίπεδο της προσοχής του μέσου καταναλωτή είναι δυνατόν να μεταβάλλεται σε συνάρτηση με την κατηγορία των επίμαχων προϊόντων ή υπηρεσιών (προαναφερθείσα απόφαση Lloyd Schuhfabrik Meyer, σκέψη 26).

41 Όσον αφορά το κοινό σε σχέση με το οποίο πρέπει να εξετασθεί ο κίνδυνος συγχύσεως, τούτο συνίσταται στον μέσο Ισπανό καταναλωτή, δεδομένου ότι τα προσδιοριζόμενα από το επίμαχο σήμα προϊόντα είναι τρόφιμα τρέχουσας καταναλώσεως, ιδίως το βασικό συστατικό του ποτού «horchata», και ότι τα προγενέστερα σήματα της προσφεύγουσας προστατεύονται στην Ισπανία.

42 Συναφώς, το Πρωτοδικείο απορρίπτει την αιτίαση της προσφεύγουσας ότι το τμήμα προσφυγών δεν έλαβε υπόψη, με την προσβαλλόμενη απόφαση, τη μειωμένη προσοχή του οικείου καταναλωτή. Πράγματι, το τμήμα προσφυγών, ακόμη και αν γίνει δεκτό ότι δεν διευκρίνισε αν τα επίμαχα προϊόντα εμπίπτουν στην κατηγορία των προϊόντων τρέχουσας καταναλώσεως, εντούτοις διαπίστωσε, με το σημείο 20 της προσβαλλόμενης αποφάσεως, ότι τα σημεία διέφεραν επαρκώς μεταξύ τους ώστε να αποφεύγεται ο κίνδυνος συγχύσεως ακόμη και για τον μη επιμελή καταναλωτή. Κατά συνέπεια, στο πλαίσιο της συνολικής εξετάσεως του κινδύνου συγχύσεως μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σημείων, το τμήμα προσφυγών έλαβε πράγματι υπόψη τον μη επιμελή καταναλωτή, προκειμένου να αποφανθεί αν ήταν δυνατό να υπάρξει κίνδυνος συγχύσεως για τον εν λόγω τύπο καταναλωτή.

43 Όσον αφορά τη σύγκριση των προϊόντων, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, εν προκειμένω, τα προϊόντα που αφορά το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση, ήτοι οι «επεξεργασμένοι ξηροί καρποί» και οι «νωποί καρποί», εμπίπτοντα αντιστοίχως στις κλάσεις 29 και 31, περιλαμβάνονται στην ευρύτερη κατηγορία των προϊόντων που καλύπτονται από τα προγενέστερα σήματα και εμπίπτουν στις ίδιες κλάσεις. Επιπλέον, η προσφεύγουσα δεν αμφισβητεί την εκτίμηση του τμήματος προσφυγών (σημεία 12 και 13 της προσβαλλόμενης αποφάσεως) περί του πανομοιότυπου χαρακτήρα των προϊόντων που αφορά η αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος και των προϊόντων που προστατεύονται από τα προγενέστερα σήματα. Επομένως, πρέπει να θεωρηθεί ότι τα επίμαχα προϊόντα είναι πανομοιότυπα.

44 Ως προς τη σύγκριση των αντιπαρατιθέμενων σημείων, από τη νομολογία του Δικαστηρίου και του Πρωτοδικείου προκύπτει ότι η συνολική εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως πρέπει, όσον αφορά την οπτική, φωνητική ή εννοιολογική ομοιότητα των επίμαχων σημάτων, να στηρίζεται στη συνολική εντύπωση που δημιουργούν τα σήματα, λαμβανομένων υπόψη, μεταξύ άλλων, των διακριτικών και κυρίαρχων στοιχείων τους [προπαρατεθείσες αποφάσεις SABEL, σκέψη 23, και Lloyd Shuhfabrik Meyer, σκέψη 25, και απόφαση του Πρωτοδικείου της 14ης Οκτωβρίου 2003, T-292/01, Phillips-Van Heusen κατά ΓΕΕΑ — Pash Textilvertrieb und Einzelhandel (BASS), Συλλογή 2003, σ. II-4335, σκέψη 47].

45 Εν προκειμένω, επιβάλλεται να τονισθεί ότι το τμήμα προσφυγών προέβη στη σύγκριση του λεκτικού σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση και του προγενέστερου λεκτικού σήματος της προσφεύγουσας (υπ' αριθ. 1 778 419) και περιόρισε την εξέταση του κινδύνου συγχύσεως μεταξύ του λεκτικού σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση και του εικονιστικού σήματος της προσφεύγουσας (υπ' αριθ. 2 063 328) στο λεκτικό στοιχείο του εν λόγω σήματος. Η προσέγγιση αυτή είναι ορθή. Πράγματι, το λεκτικό στοιχείο του προγενέστερου εικονιστικού σήματος της προσφεύγουσας είναι το κυρίαρχο στοιχείο του σημείου αυτού, ικανό να καθορίσει την εικόνα του σήματος αυτού που το οικείο κοινό διατηρεί στη μνήμη του, με αποτέλεσμα όλα τα υπόλοιπα στοιχεία που αποτελούν το σήμα, ήτοι, εν προκειμένω, η αναπαράσταση ενός επιμήκους ποτηριού τοποθετημένου στο εσωτερικό του γράμματος «u» του εικονιστικού σήματος, να είναι αμελητέα στη συνολική εντύπωση που αυτό δημιουργεί [απόφαση του Πρωτοδικείου της 23ης Οκτωβρίου 2002, Τ-6/01, Matratzen Concord κατά ΓΕΕΑ — Hukla Germany (MATRATZEN), Συλλογή 2002, σ. II-4335, σκέψη 33]. Πρέπει επίσης να τονισθεί ότι ούτε η προσφεύγουσα ούτε ο έτερος διάδικος στη διαδικασία ενώπιον του Γραφείου αμφισβήτησαν την προσέγγιση αυτή του τμήματος προσφυγών.

46 Κατόπιν τούτου, επιβάλλεται να εξετασθεί αν το τμήμα προσφυγών ορθώς απέκλεισε κάθε κίνδυνο συγχύσεως μεταξύ των επίμαχων σημάτων κατόπιν οπτικής, φωνητικής και εννοιολογικής συγκρίσεως των αντιπαρατιθέμενων σημείων.

47 Το τμήμα προσφυγών προέβη σε από κοινού οπτική και φωνητική σύγκριση των αντιπαρατιθέμενων σημείων. Συγκεκριμένα, τόνισε ότι:

«[Μ]ολονότι είναι αληθές ότι, από οπτικής και φωνητικής απόψεως, τα σημεία έχουν κοινή την πρώτη συλλαβή "CHU", εντούτοις τα σήματα CHUFI και CHUFAFIT διαφέρουν, στο σύνολό τους, από οπτικής απόψεως. Ο τρόπος γραφής τους είναι διαφορετικός: τα προγενέστερα σήματα έχουν δύο συλλαβές, ενώ το κοινοτικό σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση έχει τρεις συλλαβές. Η προφορά τους είναι αρκετά διαφορετική: το σημείο CHUFI είναι πιο σύντομο και γενικώς περισσότερο αρμονικό από φωνητικής απόψεως, χάρη στα φωνήεντα "U-I" που κυριαρχούν, σε σχέση με το σημείο CHUFAFIT του οποίου η προφορά είναι πιο απότομη λόγω της τελικής συλλαβής "FIT" και εκτείνεται σε τρία φωνήεντα που παράγουν, σε γενικές γραμμές, τον ήχο "U-A-I".»

48 Ως προς την οπτική σύγκριση, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι τα αντιπαρατιθέμενα σημεία έχουν κοινό όχι μόνον το πρόθεμα «chuf», αλλά και το γράμμα «i». Επομένως, τα σημεία αυτά έχουν κοινά πέντε γράμματα, εκ των οποίων τέσσερα αποτελούν το αρχικό τους τμήμα. Εντούτοις, τα αντιπαρατιθέμενα σημεία παρουσιάζουν πλείονες οπτικές διαφορές οι οποίες, λαμβανομένου υπόψη του ευσύνοπτου των εν λόγω σημείων, μπορούν να προσελκύσουν την προσοχή του καταναλωτή κατά τον ίδιο τρόπο που την προσελκύει το αρχικό τμήμα. Πράγματι, τα λεκτικά σήματα διαφέρουν ως προς τον τρόπο γραφής και τον αριθμό των γραμμάτων, ο οποίος ανέρχεται σε πέντε για τα προγενέστερα σήματα της προσφεύγουσας και σε οκτώ για το κοινοτικό σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση, καθώς και ως προς τη συλλαβική τους δομή, δεδομένου ότι ο αριθμός συλλαβών των προγενέστερων σημάτων της προσφεύγουσας είναι ιδιαιτέρως χαμηλός. Επιπλέον, η κεντρική θέση του συνδυασμού γραμμάτων «f», «a» και «f» στο κοινοτικό σήμα CHUFAFIT του οποίου ζητείται η καταχώριση και η παρουσία του τελικού γράμματος «t» συμβάλλουν στη δημιουργία διαφορετικής οπτικής εντυπώσεως μεταξύ του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση και των προγενέστερων σημάτων της προσφεύγουσας. Συνεπώς, στο πλαίσιο της συνολικής οπτικής εκτιμήσεως των σημείων, οι διαφορές αυτές, μολονότι δεν είναι ιδιαιτέρως μεγάλες, εντούτοις αρκούν για να αποκλείσουν την οπτική ομοιότητα των αντιπαρατιθέμενων σημάτων.

49 Όσον αφορά τη φωνητική σύγκριση, η ανάλυση του τμήματος προσφυγών είναι ορθή. Βεβαίως, πρέπει να υπογραμμισθεί ότι τα αντιπαρατιθέμενα σημεία έχουν, αφενός, μια πανομοιότυπη συλλαβή, τη συλλαβή «chu», και, αφετέρου, ένα σχεδόν πανομοιότυπο επίθημα, ήτοι το «fi» για τα προγενέστερα σήματα και το «fit» για το σημείο CHUFAFIT. Εντούτοις, επιβάλλεται να υπομνησθεί ότι η συλλαβική δομή των αντιπαρατιθέμενων σημείων είναι διαφορετική, δεδομένου ότι τα προγενέστερα σήματα έχουν δύο συλλαβές («chu» και «f»), ενώ το κοινοτικό σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση έχει τρεις συλλαβές («chu», «fa» και «fit»). Όπως τόνισαν το τμήμα προσφυγών και το Γραφείο, σύμφωνα με τους κανόνες τονισμού της ισπανικής γλώσσας, η κατάληξη «fit» του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση ολοκληρώνεται απότομα με το γράμμα «t», το οποίο, ως εκ τούτου, είναι καθοριστικό για τον τονισμό της τονιζόμενης αυτής συλλαβής. Ο τρόπος αυτός τονισμού συνεπάγεται μια σαφή φωνητική διαφορά σε σχέση με την τελευταία συλλαβή «fi» των προγενέστερων σημάτων. Επιπλέον, μολονότι το σημείο CHUFI απαντά στο σύνολό του εντός του σημείου CHUFAFIT, εντούτοις δεν επαναλαμβάνεται αυτούσιο, δεδομένου ότι οι δύο συλλαβές που αποτελούν το προγενέστερο σήμα CHUFI χωρίζονται εντός του σημείου CHUFAFIT από τα γράμματα «f» και «a». Η προσθήκη των γραμμάτων αυτών μεταξύ της κοινής πρώτης συλλαβής και των καταλήξεων των αντιπαρατιθέμενων σημείων δημιουργεί διαφορετική φωνητική εντύπωση από αυτή των προγενέστερων σημάτων. Από το σύνολο των φωνητικών αυτών διαφορών προκύπτει ότι η μη αυτούσια επανάληψη του σημείου CHUFI εντός του σημείου του οποίου ζητείται η καταχώριση ως σήματος αποκλείει τη φωνητική ομοιότητα των αντιπαρατιθέμενων σημείων.

50 Ως προς την εννοιολογική σύγκριση, το τμήμα προσφυγών διαπίστωσε, κατ' ουσίαν, ότι το κοινό στα αντιπαρατιθέμενα σημεία στοιχείο «chuf», το οποίο υποδηλώνει την κύπερη («chufa» στην ισπανική), είναι περιγραφικό του βασικού συστατικού του ποτού «horchata» και, κατά συνέπεια, δεν μπορεί να χρησιμεύσει για τη διάκριση των σημάτων. Το τμήμα προσφυγών αναγνώρισε ότι αυτό ήταν ένα μειονέκτημα κοινό στα δύο σήματα και αποφάνθηκε ότι, στο πλαίσιο της συνολικής συγκρίσεως των αντιπαρατιθέμενων σημείων, το αρχικό σήμα των σημάτων ήταν λιγότερο σημαντικό από τις καταλήξεις τους, βάσει των οποίων ο καταναλωτής μπορεί να αντιληφθεί ότι πρόκειται για σήματα και όχι για περιγραφικούς όρους.

51 Συναφώς, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, γενικώς, το κοινό δεν θα θεωρήσει ένα περιγραφικό στοιχείο που αποτελεί τμήμα ενός σύνθετου σήματος ως το διακριτικό και κυρίαρχο στοιχείο της συνολικής εντυπώσεως που το σήμα αυτό προκαλεί [βλ., υπό την έννοια αυτή, προαναφερθείσα απόφαση BUDMEN, σκέψη 53· βλ., επίσης, απόφαση του Πρωτοδικείου της 18ης Φεβρουαρίου 2004, Τ-10/03, Koubi κατά ΓΕΕΑ — Flabesa (CONFORFLEX), Συλλογή 2004, σ. II-719, σκέψη 60].

52 Εν προκειμένω, μολονότι η προσφεύγουσα αναγνώρισε με τα δικόγραφά της ότι τα σήματα CHUFI των οποίων είναι κάτοχος παραπέμπουν εννοιολογικώς στην κύπερη («chufa» στην ισπανική), εντούτοις υποστήριξε ότι στα σήματα αυτά ήταν δυνατό να αποδοθεί διακριτικός χαρακτήρας λόγω της διασημότητας και/ή φήμης που, κατά την προσφεύγουσα, είχαν αποκτήσει στην Ισπανία. Όπως, όμως, διαπιστώθηκε ανωτέρω με τη σκέψη 24, η προσφεύγουσα παραιτήθηκε κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση από τον ισχυρισμό περί της διασημότητας και/ή φήμης των σημάτων της.

53 Το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι το κοινό στα αντιπαρατιθέμενα σημεία πρόθεμα «chuf» δηλώνει την κύπερη, η οποία καλείται «chufa» στην ισπανική γλώσσα και η οποία, εν προκειμένω, χρησιμοποιείται για την παρασκευή του δημοφιλούς ποτού «horchata» που διατίθεται από την προσφεύγουσα ιδίως στην ισπανική αγορά. Επομένως, στο πλαίσιο της συνολικής εντυπώσεως που προκαλούν τα αντιπαρατιθέμενα σημεία, το οικείο κοινό θα αντιληφθεί το στοιχείο «chuf» ως περιγραφικό των προϊόντων που αφορούν τα αντιπαρατιθέμενα σημεία και όχι ως στοιχείο που μπορεί να προσδιορίσει την εμπορική προέλευση των προϊόντων αυτών. Κατά συνέπεια, το στοιχείο «chuf» στερείται διακριτικού χαρακτήρα και δεν μπορεί να θεωρηθεί ως το κυρίαρχο στοιχείο της συνολικής εντυπώσεως που προκαλούν τα αντιπαρατιθέμενα σημεία.

54 Αντιθέτως, όπως ορθώς τόνισε το Γραφείο, στο πλαίσιο της συνολικής εντυπώσεως που προκαλούν τα αντιπαρατιθέμενα σημεία καθοριστική σημασία έχουν οι καταλήξεις των σημείων αυτών, οι οποίες παρέχουν στο οικείο κοινό τη δυνατότητα να τα αντιληφθεί ως επινοημένους όρους και όχι ως όρους αποκλειστικώς περιγραφικούς. Εντούτοις, επιβάλλεται να υπογραμμισθεί ότι, από εννοιολογικής απόψεως, ούτε το επίθημα «fit» του κοινοτικού σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση ούτε το γράμμα «i» των προγενέστερων σημάτων της προσφεύγουσας έχουν συγκεκριμένη σημασία στην ισπανική γλώσσα. Συνεπώς, η σύγκριση των στοιχείων αυτών δεν ασκεί επιρροή από εννοιολογικής απόψεως. Εντούτοις, οι οπτικές και φωνητικές διαφορές των στοιχείων αυτών αρκούν προκειμένου να αποκλεισθεί, κατά τη συνολική εκτίμηση των αντιπαρατιθέμενων σημείων, κάθε κίνδυνος συγχύσεως του οικείου κοινού ως προς τα σημεία αυτά. Εξάλλου, ακόμη και αν υποτεθεί, όπως ισχυρίσθηκε η προσφεύγουσα για πρώτη φορά κατά την επ' ακροατηρίου διαδικασία, ότι, αφενός, το επίθημα «fit» του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση παραπέμπει στον όρο «fit» της αγγλικής γλώσσας, μία από τις σημασίες του οποίου δηλώνει άτομο με καλή φυσική κατάσταση, και ότι, αφετέρου, ένα σημαντικό τμήμα του οικείου κοινού διαθέτει επαρκείς γνώσεις της αγγλικής γλώσσας για να αντιληφθεί την παραπομπή αυτή —πράγμα το οποίο, εν πάση περιπτώσει, η προσφεύγουσα δεν απέδειξε—, το Πρωτοδικείο φρονεί ότι η παραπομπή αυτή δεν είναι κατ' ανάγκην περιγραφική ενός χαρακτηριστικού γνωρίσματος των προϊόντων που αφορά το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση και ότι, επιπλέον, δεν αρκεί για να αποκλείσει άνευ ετέρου κάθε κίνδυνο συγχύσεως μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σημείων. Εν πάση περιπτώσει, το επιχείρημα αυτό, διά του οποίου αμφισβητείται ο διακριτικός χαρακτήρας του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση, δεν μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο της παρούσας διαδικασίας, η οποία, όπως προκύπτει από τις ανωτέρω σκέψεις 22 και 23 έως 25, αφορά αποκλειστικώς έναν σχετικό λόγο αρνήσεως καταχωρίσεως, ήτοι τον κίνδυνο συγχύσεως μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σημείων.

55 Συνεπώς, το τμήμα προσφυγών ορθώς έκρινε ότι, στο πλαίσιο της συνολικής εκτιμήσεως των αντιπαρατιθέμενων σημείων, τα σημεία αυτά διέφεραν επαρκώς μεταξύ τους ώστε να αποκλείεται κάθε κίνδυνος συγχύσεως του οικείου κοινού.

56 Το συμπέρασμα αυτό δεν αναιρείται από τα λοιπά επιχειρήματα της προσφεύγουσας.

57 Όσον αφορά, πρώτον, την προβαλλόμενη διαφορετική πρακτική του Γραφείου ως προς τη λήψη αποφάσεων και τις παραπομπές σε ισπανικές αποφάσεις σχετικές με σημεία και εθνικές καταχωρίσεις διαφορετικές από αυτές της υπό κρίση αποφάσεως, επιβάλλεται να υπομνησθεί, αφενός, ότι η νομιμότητα των αποφάσεων των τμημάτων προσφυγών πρέπει να εκτιμάται αποκλειστικώς βάσει του κανονισμού 40/94, όπως έχει ερμηνευθεί από τα κοινοτικά δικαστήρια, και όχι βάσει μιας προηγούμενης πρακτικής του Γραφείου ως προς τη λήψη αποφάσεων [αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 5ης Δεκεμβρίου 2000, Τ-32/00, Messe München κατά ΓΕΕΑ (electronica), Συλλογή 2000, σ. II-3829, σκέψη 47· της 5ης Δεκεμβρίου 2002, Τ-130/01, Sykes Enterprises κατά ΓΕΕΑ (REAL PEOPLE, REAL SOLUTIONS), Συλλογή 2002, σ. II-5179, σκέψη 31, και προαναφερθείσα απόφαση BUDMEN, σκέψη 61]. Κατά συνέπεια, το επιχείρημα που αντλείται από ενδεχόμενη ασυμφωνία μεταξύ της προσβαλλόμενης αποφάσεως και της αποφάσεως του τρίτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου στην υπόθεση FLEXICON/FLEXON δεν μπορεί να γίνει δεκτό. Το ίδιο ισχύει, αφετέρου, για τις παραπομπές σε ισπανικές αποφάσεις [αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 9ης Ιουλίου 2003, Τ-162/01, Laboratorios RTB κατά ΓΕΕΑ — Giorgio Beverly Hills (GIORGIO BEVERLY HILLS), Συλλογή 2003, σ. II-2821, σκέψη 53, και της 4ης Νοεμβρίου 2003, Τ-85/02, Díaz κατά OHMI — Granjas Castelló (CASTILLO), Συλλογή 2003, σ. II-4835, σκέψη 37].

58 Δεύτερον, πρέπει να απορριφθεί το επιχείρημα της προσφεύγουσας που αντλείται από την εμπορική πρακτική των κατόχων των φημισμένων σημάτων που συνίσταται στη χρησιμοποίηση από τους ίδιους του αρχικού τμήματος των σημάτων τους για την επινόηση σημάτων περιεχόντων το εν λόγω τμήμα. Πράγματι, αφενός, η προσφεύγουσα δεν δύναται να επικαλεσθεί τη φήμη των προγενέστερων σημάτων της, δεδομένου ότι, όπως επισημάνθηκε με την ανωτέρω σκέψη 24, παραιτήθηκε από τον ισχυρισμό αυτό κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση. Αφετέρου, όπως υποστήριξε το Γραφείο, η προσφεύγουσα δεν μπορεί να αντιταχθεί στη χρήση, εκ μέρους του ετέρου διαδίκου στη διαδικασία ενώπιον του Γραφείου, του στοιχείου «chuf» για τα οικεία προϊόντα και στο οικείο έδαφος, καθόσον, όπως διαπιστώθηκε με την ανωτέρω σκέψη 54, το στοιχείο αυτό δεν θα γίνει αντιληπτό από το κοινό ως προσδιορίζον την εμπορική προέλευση των προϊόντων που προστατεύονται από τα προγενέστερα σήματα της προσφεύγουσας.

59 Τέλος, ως προς τις παρατηρήσεις της προσφεύγουσας περί του κινδύνου συσχετίσεως των αντιπαρατιθέμενων σημείων λόγω της χρήσεως του κοινού προθέματος «chuf», επιβάλλεται να υπομνησθεί ότι ο κίνδυνος αυτός αποτελεί ειδική περίπτωση του κινδύνου συγχύσεως και χαρακτηρίζεται από το γεγονός ότι τα επίμαχα σήματα, μολονότι δεν είναι δυνατό να συγχέονται απευθείας από το

συγκεκριμένο κοινό, εντούτοις μπορούν να γίνονται αντιληπτά ως δύο σήματα του ίδιου δικαιούχου [απόφαση του Πρωτοδικείου της 9ης Απριλίου 2003, T-224/01, Durferrit κατά ΓΕΕΑ — Kolene (NU-TRIDE), Συλλογή 2003, σ. II-1589, σκέψη 60, και η εκεί παρατιθέμενη νομολογία]. Μολονότι αυτό μπορεί να συμβαίνει ιδίως όταν τα δύο σήματα φαίνονται να ανήκουν σε σειρά σημάτων που σχηματίζονται με βάση ένα κοινό κορμό (προαναφερθείσα απόφαση NU-TRIDE, σκέψη 61), εντούτοις επιβάλλεται η διαπίστωση ότι εν προκειμένω δεν συντρέχει τέτοια περίπτωση, δεδομένου ότι το πρόθεμα «chuf» είναι περιγραφικό και, επομένως, δεν μπορεί να δημιουργήσει έναντι του οικείου κοινού κίνδυνο συσχετίσεως των αντιπαρατιθέμενων σημείων.

60 Από τις ανωτέρω σκέψεις προκύπτει ότι, μολονότι τα προϊόντα που αφορούν τα αντιπαρατιθέμενα σημεία είναι εν προκειμένω πανομοιότυπα, εντούτοις οι διαφορές μεταξύ των εν λόγω σημείων αρκούν προκειμένου να αποκλεισθεί η ύπαρξη κινδύνου συγχύσεως του οικείου κοινού.

61 Συνεπώς, πρέπει να απορριφθούν ο λόγος ακυρώσεως που αντλείται από την παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94 και η προσφυγή στο σύνολό της.

Επί των δικαστικών εξόδων

62 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα. Επειδή η προσφεύγουσα ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα του Γραφείου και του ετέρου διαδίκου στη διαδικασία ενώπιον του Γραφείου, σύμφωνα με τα αιτήματα αυτών.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ
ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ (πρώτο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2) Καταδικάζει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Vesterdorf Mengozzi Martins Ribeiro

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 6 Ιουλίου 2004.

Ο Γραμματέας

H. Jung

Ο Πρόεδρος

B. Vesterdorf